

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217204041
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8217204041.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcu: O. W., nar. XX.X.XXXX, bytom L. Š. V. XX, XXX XX X., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.705,62 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.705,62 Eur od 6.7.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z 12.3.2010, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 12. o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 7.6.2017 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.705,62 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.705,62 Eur od druhého dňa po dni dourčenia žaloby žalovanému, do zaplatenia. Ďalej žiadal určiť, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z 12.3.2010, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 12. o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu, a to Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, z 12.3.2010, vo výške 700,- Eur, za poplatok vo výške 490,- Eur s tým, že celkovú čiastku vo výške 1.190,- Eur žalovanému zaplatí v 7 splátkach po 170,- Eur. Poplatok z predmetného úveru predstavuje 70 % navýšenie. Žalovanému na predmetný úver zaplatil 2.405,62 Eur. Poplatok vo výške 490,- Eur je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou (čl. 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a svojou výškou, na jednej strane a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie ide. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa, spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše, nie je ničím odôvodnené,

prečo poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné, z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu, ako od spotrebiteľa, ktorému požičiava menej. Ako súvisí výška požičanej sumy s výškou administratívneho poplatku, ak sa bude vychádzať z významu pojmu administratíva, podľa slovníka slovenského jazyka, ako správa, riadenie, vybavovanie vecí podniku a pod.? Čo sa týka predmetného poplatku, poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012, z 13.9.2013, ktorým súd rozhodol o tom, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/219/2013, z 21.8.2014. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, z 12.3.2010 neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. d/, g/, h/, i/, j/ a k/ ZoSÚ, preto je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov. Bezodôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jeho platbami t.j. 2.405,62 Eura a výškou úveru 700,- Eur, teda vo výške 1.705,62 Eura. Pri uzatváraní Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, z 12.3.2010, bola podľa jeho názoru zo strany žalovaného použitá nekalá obchodná praktika, ktorej cieľom je vylúčiť použitie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Obchodný zástupca pri vypĺňaní vopred pripraveného formulára v jeho mene zaškrtnol políčko, podľa ktorého mu žalovaný poskytol finančné prostriedky na účel podnikania. Avšak on finančné prostriedky reálne použil na bežné potreby a nie na podnikanie. Má vedomosť o tom, že žalovaný sústavne porušuje spotrebiteľské práva tým, že odopiera svojim zákazníkom domáhať sa vyrovnania vzniknutej nerovnosti v právach a povinnostiach voči profesionálnej nebankovej spoločnosti. Na realizáciu nekalej obchodnej praktiky zo strany účastníka konania reagovala aj rozhodovacia prax súdov, ktorá vyhodnotila takéto inštruovanie účastníka konania ako protiprávne. V uznesení Krajského súdu Prešov z 26. mája 2011, sp. zn. 6Co 84/2011 sa uvádza, že „Konanie, ktorým sa presvedča, navádza alebo inak pôsobí na spotrebiteľov, s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, teda aby sa vyznačoval ako účel úveru, účel, ktorý nie je pravdivý, je v rozpore so smernicou č. 2005/2009 ES z 11.5. 2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky, čo znamená, že ak sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa, každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľov.“

2. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 19.07.2017 k žalobe namielol miestnu nepríslušnosť tunajšieho súdu, keďže mal za to, že žalobcovi nie je možné priznať postavenie spotrebiteľa a preto miestne príslušným súdom je Okresný súd Bratislava I ako miestne príslušný súd v obvode ktorého má žalovaný ako právnická osoba sídlo. Ďalej namielol, že žalobca nemá podľa § 137 písm. c) C.s.p. naliehavý právny záujem na určení zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. K samotnej zmluve o úvere uviedol, že táto bola so žalobcom ako dlžníkom uzatvorená pod obchodným menom O. W., ako fyzická osoba - podnikateľom označeného identifikačným číslom. Nie je preto možné aplikovať na zmluvu o úvere ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný v podaní namielol, že je tu prekážka veci už rozhodnutej. Žalobca bol v konaní o plnenie zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, ktoré začalo na základe návrhu žalovaného, adresovaného Stálemu rozhodcovskému súdu, zaviazaný právoplatným a vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 45 745 595 a to rozsudkom zo dňa 2.2.2011, sp. zn. SR 13253/10. Rozhodcovský súd v právoplatnom a vykonateľnom rozsudku uznal nárok žalovaného, a teda de facto potvrdil aj skutočnosť, že zmluva o úvere, vrátane všetkých jej častí, bola uzatvorená platne a takisto potvrdil aj všetky podmienky tak, ako sú dohodnuté v zmluve o úvere. K administratívne poplatku uviedol, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Žalovaný rázne odmieta, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, t.j. „administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ je neprijateľná zmluvná podmienka. S poukazom na článok 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 ako aj § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že predmetom súdneho prieskumu nemôžu byť zmluvné dojednania týkajúce sa primeranosti ceny. Ak by takýto prieskum bol prípustný, dochádzalo by k neprimeraným a extrémnym zásahom do trhu a v konečnom dôsledku k regulácii cien všetkých tovarov a služieb. Taká regulácia cien by bolo v priamom rozpore s čl. 55 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého hospodárstvo Slovenskej republiky je

postavené na princípoch sociálne a ekologicky orientovanej trhovej ekonomiky. Žalobcom navrhovaná aplikácia ustanovení o ochrane spotrebiteľa by nad prípustnú mieru zasiahla do základných hybných síl nášho a európskeho hospodárstva. Ďalej žalovaný vzniesol námietku premlčania ohľadne nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 13.5.2019 uviedol, že od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sa pri návšteve jeho pracoviska dňa 18.4.2017 dozvedel, že žalovanému zaplatil o 1.705,62 Eur viac, ako bol povinný a že žalovaný by mu uvedenú sumu mal vrátiť. Zároveň k podaniu pripojil prehlásenie združenia.

4. Súd vo veci nariadil viaceré pojednávania. Na pojednávanie nariadené na deň 5.6.2019 súd riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Právny zástupca žalobcu sa dostavil na pojednávanie. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom podaním doručeným súdu dňa 3.6.2019 ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Keďže boli splnené procesné podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného, súd vec postupom podľa § 180 C.s.p. prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

5. Na nariadených pojednávaniach súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením listinných dôkazov a to zmluvy o úvere, klientskej zóny, rozsudkov súdov, rozhodcovského spisu a z neho návrhu na začatie konania, zmenky, výpisu z účtu, pokusu o zmier, výzvy na žalobnú odpoveď, rozhodcovského rozsudku, výpisu zo živnostenského registra, spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Er/465/2011 a z neho zápisnicu súdneho exekútora, poverenia na vykonanie exekúcie, uznesenia o nepripustení vedľajšieho účastníka, odvolania, uznesenia odvolacieho súdu, návrhu na zastavenie a odklad exekúcie, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Z Úverovej zmluvy zo dňa 12.3.2010 č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom označeným menom, priezviskom, trvalým bydliskom, obchodným menom, identifikačným číslom, miestom podnikania, číslom živnostenského registra ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom vyplýva, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 700,- Eur. Žalobca sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 490,- Eur, t.j. spolu zaplatiť čiastku 1.190,- Eur a to v 7 mesačných splátkach po 170,- Eur, počnúc dňom 12.4.2010.

7. Podľa bodu 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úver : Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy a svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výška tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretinu poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

8. Podľa bodu 16 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru: Rozhodcovská doložka - všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov a jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Oddiel: Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok), Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorá vznikne z tejto zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

9. Z výpisu z klientskej zóny vyplýva, že žalobca celkovo zaplatil žalovanému na úhradu úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXX sumu 2.405,62 Eur.

10. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 zo dňa 3.5.2019 vyplýva, že žalobca sa na predmetné združenie obrátil so žiadosťou, že

potrebuje poradiť s úverom, ktorý má od žalovaného. Dňa 24.2.2017 žalobca predložil združeniu doklady týkajúce sa exekučného konania a doklady o platbách na zmluvu o úvere. Dňa 18.4.2017 predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.3.2010 a výpis z úveru. Po posúdení zmluvy bol žalobca informovaný, že podľa ich názoru je úver bezúročný a bez poplatkov a taktiež obsahuje neprijateľnú podmienku.

11. Z výsluchu žalobcu na pojednávaní vyplynulo, že v čase uzavretia zmluvy mal dlhy voči viacerým známym. Požíval alkoholické nápoje a z toho mu vznikli tieto dlhy. Rovnako mal dlhy voči bývalému zamestnávateľovi, ktoré chcel vyrovnať, keďže pracovný pomer u neho ukončil a ďalej pre toho istého zamestnávateľa vykonával pracovnú činnosť, ale už na základe živnosti. Mal vedomosť, že spoločnosť Pohotovosť poskytuje rýchle pôžičky. Prišiel za pracovníkom Pohotovosti. Ten sa ho spýtal, či je zamestnaný. Povedal mu, že má živnosť, ktorú mal vtedy iba krátky čas. Pokiaľ ide o účel, ktorý je vyznačený v zmluve, nevie, kto kolónku „Účel“ vyznačil. Zamestnanec žalovaného mu nič nevysvetlil ohľadne účelu úveru. Potreboval iba peniaze na vyplatenie dlhov. Zamestnanec žalovaného mu povedal iba to, koľko mu dajú úver, aké budú jednotlivé splátky a dal mu jednotlivé šeky. Následne poskytnuté peniaze použil na splatenie svojich dlhov voči jeho známym. Finančné prostriedky nepoužil ani na nákup stavebných nástrojov, ktoré používa pri výkone povolania, keďže pracoval na živnosť v Českej republike a tam mal všetky tieto nástroje už k dispozícii, takže ich nepotreboval zakupovať. Ďalej uviedol, že žalovaný ho stále otravoval ohľadne platenia ďalších splátok úveru. Tiež mu telefonovali od exekútora, preto navštívil Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, bolo to niekedy v roku 2017. Predložil im zmluvu o úvere a ďalšie doklady a následne od nich sa dozvedel, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Následne bola podaná žaloba na súd.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä
a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

17. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

21. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

25. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

26. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

27. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

28. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

31. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa čl. 3 bod. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe dôvery.

33. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

34. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

35. Podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

36. Podľa § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

37. Súd o veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 C.s.p.), ku ktorému dospel na základe výsledkov vykonaného dokazovania (§ 185 a nasl. C.s.p.) a zároveň v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné aj skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

38. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá úverová zmluva č. XXXXXXXXXX z 12.3.2010, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý zo strany žalovaného úver vo výške 700,- Eur s tým, že žalobca sa zaviazal celkovo sumu 1.190,- Eur a to v 7 mesačných splátkach

po 170,- Eur. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Spornou skutočnosťou bolo na aký účel boli poskytnuté finančné prostriedky použité, pričom v zmluve o úvere bolo označené políčko, že na výkon podnikania. Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu žalobcu vyplynulo, že predmetný úver potreboval za účelom vyrovnania dlhov, ktoré mal jednak voči známym ako aj voči bývalému zamestnávateľovi. Žalobca nevedel prečo v zmluve bolo vyznačené políčko na výkon podnikania, avšak zamestnancovi žalovaného pri vybavovaní úveru uviedol, že nie je zamestnancom ale má živnostenské oprávnenie. Žalobca žiadne finančné prostriedky na výkon podnikania nepotreboval, keďže naďalej vykonával práce pre svojho pôvodného zamestnávateľa, avšak už nie na základe pracovnej zmluve ale na základe živnostenského oprávnenia. Na základe uvedeného má súd za to, že predmetný údaj o účele použitia finančných prostriedkov uvedený v zmluve o úvere nezodpovedá skutočnosti a že žalobca dostatočne preukázal, že úver na účel podnikania nepotreboval. So zreteľom na všetky uvedené okolnosti a náležité vysvetlenie, ktoré žalobca poskytol, prešlo dôkazné bremeno na vyvrátenie týchto skutočností na žalovaného, ktorý sa však na pojednávaní dňa 5.6.2019, kde sa tieto okolnosti dokazovali nezúčastnil a okolnosti a vysvetlenia uvádzané žalobcom nevyvrátil a nenavrhol v tomto smere žiadne dokazovanie. Javí sa, že ide skôr o účelové uvedenie účelu predmetného úveru, ktorý nezodpovedá skutočnosti, a to práve z dôvodu vyhnutia sa posúdenia právneho vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského medzi účastníkmi predmetnej zmluvy o úvere, t.j. sporovými stranami.

39. Keďže súd v zmysle vyššie uvedeného dospel k záveru, že finančné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.3.2010 neboli poskytnuté na výkon podnikania, je predmetnú zmluvu o úvere potrebné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú a to vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

40. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená platne, na jej základe čerpala žalobca úver a postupne ho splácala. Pokiaľ ide o náležitosti úverovej zmluvy, tie stanovuje § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom podľa ods. 2 písm. g) musí zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že táto údaj o RPMN neobsahuje. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedenej obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z.

41. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca ako dlžník bol povinný žalovanému ako veriteľovi vrátiť iba ním poskytnutú sumu finančných prostriedkov, t.j. sumu 700,- Eur. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalobca do dňa podania žaloby uhradil na svoj dlh celkovo sumu 2.405,62 Eur. Z uvedeného dôvodu došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže tento prijal od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu a to vo výške 1.705,62 Eur (2.405,62 - 700,-), ktoré je v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný vydať žalobcovi.

42. Súd sa musel vyrovnáť s námietkou premlčania, ktorú v priebehu konania vzniesol žalovaný. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok bezdôvodne obohatil, t.j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Začiatok objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho začiatku, plynutia aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

43. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa žalobca dozvedel, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobca v konaní tvrdil, že o skutočnosti, že na jeho úkor sa mal žalovaný obohatiť sa dozvedel niekedy v roku 2017, pričom z vyhlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že o tejto skutočnosti bol z ich

strany žalobca informovaný po 18.4.2017. Teda najskôr 19.4.2017 začala žalobcovi plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia a v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka by uplynula dňa 18.4.2019 a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 7.6.2017, v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka táto premlčacia doba neuplynula.

44. Pokiaľ ide o vyriešenie otázky, či na daný prípad je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, súd poukazuje na väčšinou rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove (napr. rozhodnutie sp. zn. 21Co/72/2014), z ktorej vyplýva, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u tejto spoločnosti vyššia odborná úroveň a dodržiavanie právnych predpisov vzťahujúcich sa na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalovaný pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj oveľa väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia týchto zákonných povinností. V čase uzatvárania zmluvy žalobkyne so žalovaným už niekoľko rokov platili ustanovenia o spotrebiteľských úveroch. Rovnako aj o spôsobe a podmienkach uzatvárania zmluvy, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku. Ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neúvedením všetkých požadovaných náležitostí, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobkyňou v snahe získať prospech, ťažko je možné uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarcu pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10-ročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. kedy boli zo strany žalobkyne vykonané jednotlivé úhrady splátok úveru. Žaloba bola podaná na súd dňa 7.6.2017, pričom žalobca vykonal úhrady po uzatvorení zmluvy o úvere dňa 12.3.2010. Z uvedeného vyplýva, že 10-ročná objektívna premlčacia doba podľa § 122 Občianskeho zákonníka neuplynula, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 7.6.2017.

45. Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná, preto súd žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.705,62 Eur vyhovel a zaviazal žalovaného na jej zaplatenie žalobcovi. Ďalej súd vyhovel žalobe aj v časti úrokov z omeškania a v zmysle žalobného návrhu postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 6.7.2017 do zaplatenia. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 4.7.2017, teda v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka nastala dňa 5.7.2017 splatnosť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a dňom 6.7.2017 sa žalovaný dostal ohľadne tohto plnenia do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

46. Súd sa ďalej zaoberal tým, či administratívny poplatok podlieha preskúmvanej právomoci súdu. Podľa názoru súdu administratívny poplatok, ktorý je uvedený v zmluve, nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenie, ktorý pri zmluve o úvere je záväzok poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Na základe uvedeného teda administratívny poplatok podlieha prieskumu, či jeho dojednaním nedošlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

47. Poplatok je uvedený v bode 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, pričom celkovo predstavuje poplatok za poskytnutie úveru sumu 490,- Eur, z ktorej tretinu predstavuje úrok a dve tretiny náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetku administratívou s tým spojenou. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 700,- Eur, pričom sa zaviazala vrátiť 1.190,- Eur. Z toho je zrejmé, že administratívny poplatok tvorí podstatnú časť odplaty, ktorú mal žalobca vrátiť žalovanému. Súd tento poplatok vyhodnotil ako neplatný z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Obchádzanie zákona videl súd v tom, že dojednaním tak vysokého administratívneho poplatku, prevyšujúceho úrok, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. Samotné dojednanie administratívneho poplatku protizákonné nebolo a v čase uzavretia úverovej zmluvy právnym predpisom nebola ani stanovená resp. obmedzená výška úroku pri úveroch. Z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je však zrejmé, že dojednanie úrokov v neprimeranej výške bolo a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Taktiež výška administratívneho poplatku je 46,66 % z poskytnutej čiastky a teda je nepochybné, že takýto poplatok značne prevyšuje náklady,

ktoré má žalovaný s vypracovaním a uzatvorením zmluvy, a preto je takýto poplatok neprimeraný a aj z tohto dôvodu sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd je preto toho názoru, že administratívny poplatok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľný.

48. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje.

49. Nakoniec súd poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 11C/42/2012-46, zo dňa 13.9.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 5Co/219/2013-91, zo dňa 21.8.2014 bolo určené, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a ako taká je absolútne neplatná. V rozhodnutí súd uviedol, že „Podľa názoru súdu požadovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme.“ V danej veci ide o obdobnú podmienku, a preto je žalovaný je povinný zdržať sa používania podmienky s obdobným znením.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 12.3.2010 uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru - bod 12 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetku administratívnou s tou spojenou je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

51. K ďalšej procesnej obrane žalovaného uplatnenej vo vyjadrení k žalobe (odsek 2. odôvodnenia) súd uvádza:

- keďže súd posúdil zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvu spotrebiteľskú, vyhodnotil námietku miestnej nepríslušnosti ako nedôvodnú, keďže podľa § 19 písm. d) C.s.p. popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania, t.j. v danom prípade Okresný súd Bardejov,
- k námietke res iudicata, teda že vo veci bolo rozhodnuté rozhodcovským súdom - tak podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/>> o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky, pričom rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Na platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy nepostačuje, aby rozhodcovská zmluva bola obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach, ale musí byť uzavretá osobitná rozhodcovská zmluva alebo doložka. Ak nie je možné uzavrieť platnú rozhodcovskú zmluvu v písomnej forme, len odkazom vo všeobecných obchodných podmienkach, potom vo veci rozhodoval rozhodcovský súd bez platnej rozhodcovskej zmluvy. Preto rozsudok rozhodcovského súdu vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nezakladá prekážku veci už rozhodnutej,
- k námietke nedostatku naliehavého právneho záujmu, súd považuje za potrebné uviesť, že pri žalobách spotrebiteľov o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd neskúma naliehavý právny záujem, keďže ide o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.3.2019 sp. zn. 6Cdo/27/2018).

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).